

der var satte paa Kød, egentlig var en Art Beskyldning mod Slagterne for at omgaa Maksimalprisen. Hvis det ærede Medlem nu fik tænkt sig ret om og fik læst, hvad der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med Oksekød, vilde han have en anden Opfattelse. Thi hvad jeg har sagt, er ikke andet, end hvad Slagterne selv har sagt, og jeg kan ikke tænke mig, at Slagterne med deres Udtalelser har villet sige til Folketinget, at de brød Maksimalprisen. Oldermænden for Københavns Slagterlav sammen med fem Kolleger siger: „Men efterhaanden som Kreaturpriserne er steget, er Forholdet blevet dette, at Slagterne dagligt lider betydelige Tab“, thi de kan ikke købe Kvæget til Priser, der svarer til de Maksimalpriser, der er fastsatte paa Kød. Men ikke des mindre vil det ærede Medlem lige saa lidt som det ærede Medlem fra Søby være med til at træffe nogen Foranstaltning til at ændre dette beklagelige Forhold. De foreslaar Loven fornyet ganske vist ikke til 1. April, men dog til 15. Marts, og i Tiden fra den 15. Februar til den 15. Marts skal Slagterne altså, hvis de ærede Medlemmer har Ret, fremdeles være underkastede saadanne Vilkaar, at de ikke kan købe Kreaturer i Markedet til de Priser, de skal sælge Kød til, naar de skal have Udsigt til at faa en rimelig Avance. Derfor har vi stillet Forslag om at fastsætte Eksportafgiften til 16 Øre i Stedet for til 10 Øre, en meget beskeden Forhøjelse, der, som den højtærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, aldeles ikke er urimelig i Forhold til de stedse stigende Kreaturpriser, vi har haft, og de meget høje Kreaturpriser, vi i Øjeblikket har.

Pinstrup: Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) har det fra, at der i de kommende Uger skulde blive et Par Tusinde Stykker Kvæg ugentlig til Eksport. I Ugen 12.—18. Januar var der kun 1 300, og i foregaaende Uge var der kun ca. 600. Men lad det nu være; vi ved ikke, hvor meget der vil komme. Det sikre er, at det ærede Medlem vil, at enhver, der udfører et Stykke Kvæg, til Staten skal betale 64 Kr. for denne Udførsel i Stedet for 40 Kr. Det er det, der foreligger, og det er det, vi fra vor Side ikke finder rimeligt og ikke vil være med til.

Til den højtærede Indenrigsminister, der talte om Prisstigningen, skal jeg sige, at man kan kun tale om Prissvingninger

fra Uge til Uge. Undertiden er Prisen gaaet ned med 20 Øre, og saa er den gaaet op igen med 20 Øre; der er ikke noget fast. Der er ingen Tvivl om, at efterhaanden som Flæskeproduktionen tager til, og vi faar Tilførsel af Flæsk udefra, vil Prisen paa Kvæg falde. Hvad Besparelsen angaar, er det ganske givet, at jo før Kødordningen hører op, desto før indtræder der en Besparelse.

Jeg skal ikke komme ind paa Historien om denne Afgifts Oprindelse. Den er jo af særlig Art og er oprindelig opstaaet af Hensyn til Landets Neutralitet. At Afgiften er blevet mindre end antaget, ogsaa end af mig antaget, hænger sammen med, at Høsten glædeligvis blev bedre, end det saa ud til i Juni Maaned. Det har haft til Følge, at Landmændene har kunnet beholde mere af deres Kvæg, end det ellers vilde have været Tilfældet, og det er glædeligt af Hensyn til Fremtidens Produktion. Jeg maa bestride Ministerens Berettigelse til at tale om den fuldt berettigede Afgift, thi det er dog noget særligt, der her er Tale om. Det er en særlig Afgift, ikke noget, der almindeligt er paalagt andre Produktioner.

Den højtærede Minister svarede ikke paa mit Spørgsmaal om, hvordan det forholdt sig med det amerikanske Flæsk, om det er rigtigt, at der for Tiden i England indlades 4 000—5 000 Tons amerikansk Flæsk, som snart kan ventes her til Landet.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), dvælede fremdeles ved sin kære Tanke om Maksimalpris paa levende Kvæg, og han mente, at han kunde nok have faaet et Forslag herom gennemført, hvis ikke vi fra vor Side havde været imod det. Men hvis det ærede Medlem vil læse i Underbilag 3 til Bilag 1 i Lovforslaget, vil han se, hvorledes Formanden for Kødudvalget, det ærede Medlem fra Lejre, der udtrykkelig bryder Staven over Maksimalpris paa levende Kvæg. Han skriver f. Eks.: „Det vil være en meget stor Afgivelse i de bestaaende Tilstande og vil ikke kunne gennemføres uden meget store Omkostninger og praktiske Vanskeligheder“. Nej, det mest forsvarlige, mener jeg, er at følge Mindretallets Forslag, saaledes at Loven falder bort den 15. Marts, thi denne Lov har det til fælles med mange af de Love og navnlig mange af de Foranstaltninger, som er gennemførte under Krigssituationen, at den falder ind under en Udtalelse af den meget kendte Amerikaner Henry George: som jeg gerne vil have Lov at oplæse,